

Erkekler ne konuşur?

2014-11-23 03:41:51 +0200

Bugün böyle bir soruyla başbaşa kaldım ve gerçekte bu sorunun cevabını bilmediğimi farkettim. Bugün bulduğum askerlik arkadaşlarımla hayatın kenarını köşesini, işi gücü, evlenip evlenmeyeceklerini ve benim *bombastik* hatıratımı konuştuk, konuşmak istesek belki biraz siyaset konuşur, biraz askerliği hatırlar, belki biraz ortak tanıdıklarımızın dedikodusunu yapardık. Ancak bunların arasında karşı cinsten biriyle konuşamayacağım da pek bir şey yok *haddizatında*.

Onun için erkekler ne konuşur, sanırım pek bilmiyorum.

Benim mecburen bulunduğum ve çok defa *sağırlığımı* bahane ederek kısa kestiğim meclislerde genelde futbol, kadınlar ve nadiren siyaset bulunur, buna bazen benim de katılabilmem için olsa gerek bilgisayar geyiği eklenir, son zamanlarda telefon geyiği de görülebilir, ama neticede erkeklerin çoğu sıkıcı insanlardır ve onlarla pek bir şey konuşulmaz. Zaten ben de boş laf üretimini yazılı yapmayı severim, konuşurken uçup gidiyor, yazınca edebiyat oluyor.

Hayatımda futbol yok, ilgimi en fazla Bursa'daki eve yakın stadın ışıklarının ne kadar parlak olduğunu ve onları eve doğru çevirsek aydınlatmanın ne kadar kolay olacağını düşünmek gibi fanteziler yoluyla çekiyor; erkeklerin bir araya geldiklerinde adetleri olan cinsel komplekslerini ortaya seren hikayeler fıkralar falan filan da ilgim dahilinde değil, siyaset deseniz zaten futbol konuşmanın başka biçimidir sadece...Bilgisayar, elektronik falan gibi konularda da, dün biri mesela *Samsung E-bilmemne nasıl?* diye sorduğunda, *telefondan anlamıyorum* dey-işimde olduğu gibi oluyor. Adam devam edip *telefon değil bilgisayar* diyor, *ondan da anlamıyorum* diyorum...Programlanabilir herhangi bir aleti programlayabilirim, ancak onların hangi ekran kartının saniyede kaç üçgen çizdiğini, veriyolunun genişliğini, işlemcisinin bacaklarını falan bilmem...Öğrenmem gerekirse öğrenirim, zamanında bilgisayar konusunda bir *otodidakt* iken çok daha fazla popüler bilgisayar bilgim vardı, ama üstünden oniki sene geçmiş o zamanın; bir noktadan sonra insan bilgisayarın klavyesinin ne kadar rahat olduğuyla daha çok ilgileniyor ve gerçekten, artık bilgimi bana ödeme yapan insanlara göstermeyi tercih ediyorum.

Ha bi de arabalar vardır, her erkek araba konuşmayı sever, *kilometrede kaç yakıyor?*, kaç yapıyor? *kaçta aldı?* falan filan...Biniyorum gidiyor, ilgimi de

en fazla kaza yapmayacak kadar çekiyor arabalar. Zaten arabam eski, onu da Ankara'da bıraktım, artık yürüyerek gidiyorum her yere.

Bu sebepten sanırım karşı cinsten birileriyle konuşmak daha rahat geliyor bana. Laubali olmaya, samimi olmak için terbiyesizleşmeye, gereksiz sidik yarışlarına girmeye gerek yok.

Belki en önemli sıkıntım ise şu: bir çok erkek kendinizle dalga geçerseniz bunu gerçek sanır, bir kadının sadece gülüp geçeceği şeyleri adamlar ya kendileriyle bir sidik yarışı başlangıcı, ya da karşılarındakinin ne kadar zavallı olduğunu isbatlama vesilesi veyahut komplekslerin ortaya döküldüğü bir pazar yeri olarak görür. Sonra ya bir noktada lafı sokup kalp kırmanız, veyahut susup ortamın frekansını hazrete tevdi etmeniz gerekir.

Neticede *baştan susmak* çoğu erkekle iletişimi daha kolaylaştırır. O sebepten ben de mevzunun ortasında değilsem ve üç cümleyle sessizliğe ulaşamaycaksam, kendini zırlamış erkeklerle pek konuşmuyorum. Olmayanların sayısı pek fazla değil.